

Edebiyat ve Patates Turtası Derneđi

Düşünce dilden, dil düşünceden doğar. Eflatun

Gelişmiş ülkelerin hemen

hepsinde kulüpler, dernekler, vakıflar gibi sivil toplum kuruluşları oldukça yaygın olarak halklar tarafından benimsenmektedir. Buna karşın bu sivil toplum kuruluşlarının hepsinden önemlisi edebiyat dernekleri olmalı. Çünkü savaşlara veya hastalıklara gerek kalmadan aynı dili konuşabilmemizin bir yolu da işte bu edebiyat dernekleridir.

Edebiyat dernekleriyle

kullandığımız dilin ustalıklarını daha yakından görebiliriz. Aynı kelimeleri kullanmaya başlayabiliriz. Kavga etmeden nasıl tartışılır öğrenebiliriz. Bunun güzel örneklerinden biri olan Edebiyat ve Patates Turtası Derneđi adlı roman, dünya

genelinde büyük bir satış başarısı kazanarak 2018 yılında beyazperdeye de uyarlandı. Romanda her şey İkinci Dünya Savaşı yıllarında başlar. Guernsey adası Almanların işgali altındadır. Tam da bu zamanlar, karanlık bir gece bu vakti, patates turtasını seven birkaç ada sakini birlikte vakit geçirdikten sonra evlerine gitmek için yola koyulurlar ancak sokağa çıkma yasağı vardır. Çok geçmeden Alman askerlerine yakalanırlar. Aralarından birinin tutuklanmaktan kurtulmak için Almanların sosyal dernekleri desteklediğini hatırlayarak akşamki toplantılarını meşru kılmak için uydurduğu bu dikkat çekici isimle Edebiyat ve Patates Turtası Derneđi doğar. Artık bir araya gelmek için güzel bir sebepleri vardır. Bu sebep onları hem bir arada tutar hem de daha güçlü yapar. Zamanla Edebiyat

ve Patates Turtası Derneđi Alman işgali altındaki Guernsey adasının umuda bakan yüzü olur.

Edebiyat ve Patates

Turtası Derneđi'nin bizlere anlattığı hikayede en çok dikkatimi çeken şeylerden biri de aynı dili konuşabilmenin ne kadar önemli olduğuuydu. Çünkü hangi şehirde yaşıyor olursam olayım, sokağa çıktığımda, sık sık, iletişim kurmakta zorlanan insanlar görürüm. Aynı okullara gitmeyen, aynı kitapları okumayan, aynı şehirlerde büyümeyen, aynı esprilere gülmeyen, aynı üzüntülere kederlenmeyen... bu insanlar birbirini anlamakta da zorlanıyorlar. Edebiyat ve Patates Turtası Derneđinin üyelerinin aksine aynı kelimelerle konuşamıyor, birbirlerini anlayamıyor ve birbirlerinden uzaklaşıyorlar.

Hepimiz Türkçe konuşuyoruz

ama bazen aynı şeyler için farklı kelimeler kullanıyoruz. Mesela birimiz simit diyor diğerimiz gevrek. Birimiz bilye diyor diğerimiz misket. Aynı şeyleri söylemeye çalışırken birimiz daha heyecanlı olabiliyor, birimiz ise çekingen. Bu durumu bir kültür mozaği olarak görmekte pek ala mümkün ancak hele ki çok kitap okumuyorsak ve kelime hazinemiz de iyi değilse işte o zaman çatışmalarımız gereksiz yere alevlenebiliyor ve ayrışabiliyoruz. Oysa Edebiyat ve Patates Turtası Derneđi öyle mi?

Dernek üyelerinin bir yazarla mektuplaşmalarını

ve bir zaman sonra da aynı dili konuşabilmenin o tatlı büyüü ile bir araya gelmelerinin ortaya çıkardığı bu güzel hikayeyi izlediğim filmde bir kez daha edebiyat derneklerinin aynı dili konuşmak ve birliğimizi perçinlemek için güzel bir fırsat olduğunu gördüm.

Şimdi sıra şu güzel;

sarılı turunculu güz manzaralarına bakarak acaba bu yıl "Bir Edebiyat Derneđi" mi

kurmalı diye düşünmeye geldi.